

Nd.

489. Breytingartillögur

[104. mál]

við frv. til laga um tollheimtu og tolfertilit.

Frá fjárhagsnefnd.

1. Við 7. gr.

a. 2. málsg. orðist svo:

Eftirtaldar hafnir eru aðaltollhafnir:

1. Reykjavík.	8. Neskaupstaður.
2. Akranes.	9. Eskifjörður.
3. Ísafjörður.	10. Vestmannaeyjar.
4. Siglufjörður.	11. Keflavík.
5. Akureyri.	12. Keflavíkurflugvöllur.
6. Húsavík.	13. Hafnarfjörður.
7. Seyðisfjörður.	

b. 4. málsgr. orðist svo:

Auk aðaltollhafna eru hafnir í eftirtöldum kaupstöðum og kauptúnum tollhafnir samkvæmt lögum þessum:

1. Borgarnes.	11. Blönduós.
2. Ólafsvík.	12. Sauðárkrókur.
3. Stykkishólmur.	13. Ólafsfjörður.
4. Patreksfjörður.	14. Raufarhöfn.
5. Þingeyri.	15. Vopnafjörður.
6. Flateyri.	16. Reyðarfjörður.
7. Suðureyri.	17. Fáskrúðsfjörður.
8. Bolungarvík.	18. Djúpvogur.
9. Hólmavík.	19. Höfn í Hornafirði.
10. Hvammstangi.	20. Þorlákshöfn.

2. Við 10. gr. Í stað orðanna „þeir telja að hafi“ í 2. málsgr. komi: grunaðir eru um að hafa.
3. Við 15. gr. Á eftir orðunum „Óheimilt er“ í 2. málsgr. bætist: tollheimtumönnum.
4. Við 17. gr. Aftan við greinina bætist ný málsgr., svo hljóðandi:

Nú tekur tollgæzlan farangur manns eða föggur skipverja í vörslur sínar til skoðunar síðar, og getur viðkomandi þá krafizt þess, að þær séu innsiglaðar, þar til skoðun fer fram, og hlutaðeiganda þá gefinn kostur á að vera viðstaddur skoðunina.
5. Við 18. gr. Á eftir 1. málsgr. komi ný málsgr., svo hljóðandi:

Gjaldeyrisstofnanir eru skyldar að láta tollyfirvöldum í té allar nauðsynlegar upplýsingar og skýrslur, er þau beiðast og unnt er að láta þeim í té, um kaupverð vöru, greiðsluskilmála, yfirfærslur í sambandi við kaup vöru eða sölu og annað því um líkt.
6. Við 19. gr.
 - a. Í stað orðanna „síðustu málsgr. 7. gr.“ í 1. málsgr. komi: 5. málsgr. 7. gr.
 - b. Á eftir orðunum „statt er í neyð“ í 6. málsgr. bætist: eða þarf að leita hafnar vegna veikinda eða slyss áhafnar eða farþega.
7. Við 32. gr. Orðið „eigin“ í 1. málsgr. falli niður.
8. Við 34. gr. Síðari málsliður orðist svo:

Kostnað þennan má innheimta með lögtaki.
9. Við 52. gr. Aftan við fyrri málslið fyrri málsgr. bætist: og skal þessi frestur vera minnst 6 mánuðir.
10. Við 53. gr. Í stað orðanna „20 dagar“ í fyrri málsgr. komi: einn mánuður.
11. Við 56. gr. Orðið „verulegum“ í fyrri málsgr. falli niður.
12. Við 76. gr.
 - a. Orðin „sem fram yfir er“ í síðustu málsgr. falli niður.
 - b. Aftan við síðustu málsgr. bætist: enda sé um takmarkað magn að ræða, sem nánar má ákveða í reglugerð.